

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona

— VENTA: 25 exemplars, 1 peseta; Un número, 2 quartos. — Surt d'illam los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 6 rals trimestre; Estranger, 16. —

UNA CONXORXA

Ja es veritat que té de ser un carcamal de primera força qualsevol espanyol que s'estranyi de res de tot quan de estravagant é inconseqüent pujan fer aquesta gent de Madrid que té l'ofici de fer política, pero ara n'acaban de parir un'altra de tan fresca a la vila del os y dels tabuls, que n'hi hauria pera posarse a plorar si no fos que aquestes coses ja s'estém acostumatats a tenirlas de pendre ribent.

Se tracta de la conxorxa, de la especie de maridatge polítich que acaban de fer en Lopez Dominguez y en Romero Robledo, l'un lo de la espasa (rovellada) de la batalla d'Alcolea y l'altre lo dels timos electorals, y de voler salvar la llibertat avans que las institucions, y l'altre lo dels timos electorals, lo del desvergonyment polítich a prova de bomba y l'altre lo de la felicitat del poble té d'alcansarse centralisantho y tiranisantho tot.

Un parell d'homes, cada un d'ells dissident de sos amichs polítichs, y tots junts poch menos que no sabent qué volen ni qué's proposan, passat de saber que volen ser ministres y que's proposan fer carrera a tota costa, s'han cregut prou pera fundar un nou partit monárquich, una especie de *Unió Lliberal*, que també tractarà de fernes felissos y de tornar mes ó menos pacíficament en la gobernació de la desmantelada nsu del Estat espanyol.

Per ara encara no s'han confós, es a dir, no s'han barrejat, pero ja asseguran que *todo se andará*, lo qual potém creure de la manera mes rodona, porque es seguríssim que no arribaràn a renyir per la qüestió de principis, que es la principal, puig que tan los principis com las postres de totes sas idees hagudas y per haber s'enclouhen en dos: amar lo poder sobre totes las cosas y las nóminas com a si mateix.

Ab tanta identitat de miras, la inteligencia política entre aquest parell de *notables* no podia deixar de ser prompta y segura.

Ara no's dich tinya si ns fixem ab sos numerosos partidaris.

Un parell de dotzenas d'homes per cada banda, que están rabiosos porque ja la algun temps que no rosegan cap tall bo del pressupost, son los *estats majors* dels generals d'húsars y de la espasa rovellada d'Alcolea.

Si's jefes tenen ganas de pescar llus, los soldats podrán consolarse ab un llibarro, pero per cap concepte volen deixar de pescar. Lo patriotisme seu está interessat en fernes felissos, y aixó vol dir que tenen de pescar, encara que siga a la encesa, en la mar de la nació y en ja barca del Estat.

Y molt còdyado, que si'l que allarga la soga, es a dir, lo patró de la barca no'ls deixa entrar aviat, son molt capassos d'alborotarli'l mar fins fer anar la barca a fons, porque es gent que fa temps que diu que'l que no's cou per ells que's cremi.

De modo, que si'l poder regulador de la monarquia no crida aviat aquets becos a la tau-la general del pressupost, encara's veurém cambiar de casca molt mes sovint que de mitjons.

Y d'aquestes cabriolas monárquicas nosaltres ne veurem los toros desde la barrera, fins que cansats del espectacle xiulém als artistes, fem tornarnos los quartos y cambiém d'empresari pera fer foch nou y bogada nets.

EN CASTELAR

Y LA COALICIÓ REPUBLICANA

Aixó, si que té, no ja quatre perells de be-mols, sino vintich tres carretadas de solfas.

Tots los partits republicans, inclús en Castellar (y dispensin la *calumnia*) están conformes en que's convé la coalició republicana.

Se reunixen pera ferla, y cada un vol tirar l'aygua a son moli, lo qual es molt natural, pero tots presentan y's dispoñan a discutir bases de coalició.

Però en Castellar toca en aixó'l sagaston de tal manera, que ningú fora capás d'enténdrel si no sapiguessen ja de quin peu coixeja.

Lo bon home, pera *oatlgarse* als demés partits republicans (parlant sempre en perdó tractante de possibilistas), exigeix poqueta cosa.

Primerament que tots acceptin la República conservadora tal com siga concebuda en lo cervell virginal (!) de D. Emili.

Després una soberania nacional que ja's cuydará d'interpretar lo mateix parlador personalte.

Longo drets individuals y sufragi universal a la moda castellarina.

Y pagar al clero com si fossen empleats de be y fessen feynas que poguessen aprofitar a algú.

Y conservar un gran exercit ab pena de mort y tot pe'l que se sublevés contra la cotorra de la conseqüencia.

Y per fi de festa no empendre cap reforma fins al dia del judici final a l'hora d'anar a retiro.

(Ab! També vol que tothom renuncihi als procediments revolucionaris per avans, per ara y per després, y per acabar d'un cop, vol, de

una manera mes ó menos tapada, que tots se fassin *dels seus*, y aixis quedaria de pet la coalició feta y vetaquí'l qüento acabat.

Ja es la política de lo que vol mes barra pera campárselas, pero es precis confessar que en Castellar n'ha sortit ab la seva, y que es un dels bons galifardeus de la colla.

Tancantse en aquestas *democráticas* conclusions, es natural que's demés no s'han volgut coaligar, y no ho preguntin si aixó'l papá Sagasta es capás d'agrabirho y pagarho com se deu dintre de lo de la sinceritat electoral.

Los possibilistas serán los *unicos republicans* (¡torquemhi!) que treurán diputats per varios districtes.

Ja diu lo ditxo que amor ab amor se paga. Donchs per aixó en Sagasta deurá pagar ab la paternitat de la patria a n'alguns castellaristas favors tan distingits.

Però'l poble lliberal té de fer memoria de tots aquestos fets, y'l dia que arribi a tenir la paella pe'l mànec escaldar los nassos de tots los arrossayres, sigan del color que's vulga y's disfressen ó no ab lo nom de lliberal.

LO TREVALL

A las arts dona la vida y la pau al jovestar A. Dues

Per un poble honrat y noble no hi ha res com lo treball; lo frequentig de la enclosa d'alegría's corn abrasa... ¡viva'l mail!

Lo ferrer ab plasher picla'l ferro que's dobliga, y lo foch de la furnal ve enlayrant un funeral que als vils cega.

Entretant pe'l volcant del taller que'l treball cria un raig de gloria s'hi veu, y sembla que'l mateix Deu goga hi sia.

Per un poble honrat y noble son poesia's cops de mail, lo joventut creix honorada ab bandera despetgada del treball.

La guapira'l ferrer mira que'l martell del ferro trau, y de foch la esp ruibenta —així es orl—diu, y l'alta dolça pau.

«Què és un poble
si no es mou,
ni es honra ni vol treball?
Un aixam de bordelleras,
niu de viciu i cogueras...
¡¡viva 'l mail!¡¡

JOAQUIM AYXÉ RIBELL

En la tarde del diumenje passat foren sorpresas duas partidas de joch (bonas y malas) a Vilanova y Geltrú, en lo *Cassino Artea* la una, y en lo *Café Espanyol* l'altra, per l'inspector Sr. Freixa.

Si es veritat lo que se 'ns ha dit, n'hi ha pera renegar de tot lo que allí 's diu moralitat y autoritat y... figurintse que 's diu en aquella població, que com que las personas sorpresas jugant en lo dit *Cassino* perteneixan a la bona societat y hasta 's diu que entre ellas hi havia algun membre del Ajuntament, s'ha treballat molt y fins se asegura que ha sortit de dita població una comissió composta de un tinent d'arcalde y dos regidors, pera conseguir de la primera autoritat de la provincia que quedés la cosa ofegada y no 's fes públich lo fet.

Si això fos veritat, que casi 'ns reasistim a creureho, nos atreviriam a demanar a las autoritats competents, que en aquest cas obressen com deuen y mana la llei.

Lo qual que no deixa de ser difícil d'obtenir.

Torna a agitarse en extrèm la qüestió d'ordre públich.

(Quina será lo nova engallinada que desde Madrid nos preparan?)

Un barco gros que 's fa per Espanya, portará 'l nom de *Reina regente*.

Y també parira barcos petits a rahó de cinquanta mil duros l'any si son *barcas*, y molts mes si mascle!

Un periódich nou que ha sortit a Ciudad Real ab lo títol de *La Maça de Fraga*, ha tingut la xiripa de veure denunciat son primer número y desseguida ficat a la presó son director.

A n'aquest pas, d'aquí pochos dias tots los redactors viuran de miracle.

En Castelar vol una república conservadora que en deu anys no porti a terme cap reforma trascendental.

Vamos, home, acábho de dir.
Lo que vol es una República... que no tregui la monarquia.

Ab monarquia ell sempre será diputat, y es fácil que ab una República algo liberal no trobes Sagastas que 'l protegissen.

Al cap-de-vall cadascu en política defensa lo que li convé.

Tal era la xanfayna de la ley de rifa de personas d'aquest any, que 'l govern ha tingut de suspendre las operacions d'entrada en caixa pera posar un mal pedas a tanta injusticia.

¡Ditxosas quintas!
Quin dia desapareixerá per sempre mes aquest berró infamant d'alguns pobles que 's diuhen civilissats?

Qui vulga enterarse be d'allò de la sinceritat electoral del govern, no té de fer sino ficarse en las noticias ministerials que presentan al senyor Sagasta poch menos que resolt lo moviment continuu ab la tasca d'arreglar l'encasillat dels que *tenen* de sortir diputats.

Hi ha acas algú que 's pensi que 'l país fa algo en això que 'n diuhen eleccions?

Ba, ja en aquestas materias, lo mes tonto es bo per bisbe.

A Barcelona tenim un emplet modelo.
Un tal senyor Prat, catedràtic d'inglés del Institut, ab siscentos duros l'any de paga, fa un patell d'anys que está malalt pera ocupar son

destino (que cobra) y no n'está pera ocupar un altre empleo en lo Monte-pio barcelonés, que li dona mil duros mes cada any sense descompte.

¡Qué tal si es espavilat lo fulano! ¡Quin recator n'hi hauria!

Y lo pitjor es que com si ab tantas gangas encara tingues d'estar de mal humor, cada mi-quel inmotivat que clava al que 'l necessita en sa oficina del Monte-pio, n'hi ha pera fer tornar blau al menos sensible.

No sé res, pero m'hi jugaria una orella de tocino ó de capellá que aquest senyor deu ser mes catòlic que la sotana de mossen Será.

Se coneix ab lo que li agradan las missas y ab lo que vol fer guanyar lo cel a sos semblants.

En lo ram de las contribucions a Málaga s'han estafat vint mil pessetas.

¡Quina irregularitat mes miserable!
Ni val la pena de parlarne!

Gran colla d'aspirants a ternos felissos van als seus pobles a preparar los *cubiletos* de las eleccions.

¡Fins lo ministre Montero Rios!

Com han sortit ja tants mestres en aquestos jochs de mans, los directors d'escena temen que la funció s'esguerti.

Los *partits* d'en Romeu de la Bleda y del general de la *espassa* d'Alcolea tenian lo projecte de tocar lo bombo en un *meeting* que debia donarse a Madrid, pero no sabian com sortir del pas pera quedar un aixó ayrosos.

Pero vetaquí que aquell altre *heroe* del 3 de Janer, lo general Pavis, capità general de Madrid, fa saber al de la *espassa* famosa que no vol tolerarhi que fassi la bogadera contra 'l govern ni en serio ni de broma.

Y ja tenim a n'en Lopez Dominguez mes arronsat que un pollet dintre del ou.

¡Ba! Ja 's coneix que entre *heroes* está 'l joch.

A Madrid han pres la capa d'un vigilant.
¡Quin modo de desempenyar lo càrrech!

Las futuras Cortes fusionistas tindrán grans celebritats en tots los rams del saber.

En Lagartijo, en Sellés y en Felipe de Lleyda ho atestiguan.

Un torero, un poeta y un negociant de quintos.

Ho sentim pe 'l poeta.

Pero las ciencias naturals y las arts plásticas poden estar dignament representadas per en Canonje, en Tony Grice y un bisbe cabeçilla.

Per supost, que la representació de las ciencias naturals correspondria al bisbe.

Els son los únichs que saben fer veure lo blanch negre.

Y 's colors son cosa de la naturalesa.

Ab tots los seus noms, pels y senyals, se publican las listas dels candidats que sortiran de las urnas per voluntat (?) *deis que ho saben fer*.

¡Pot donarse mes bona mostra de la justicia en que descansen las institucions creadas y sostingudas per tals sufragis?

De Madrid diuhen que pochos mesos avans de morir D. Alfonso se donavan cent mil duros de prima a qui volgués assassinarlo.

Aixó es una *butllofa*.

May s'ha pagat tant la feyna d'escorzar ròssecs.

A Inglaterra hi ha un nobilíssim lord, tot un honorable membre del Senat d'aquell país, que per recrearse ab la mort violenta de las personas, fa de ajudant del butí de Londres sempre que té d'executar-se una sentència de pena capital.

¡Digna mostra de la noblesa de sentiments de la aristocracia!

Allò de las Carolinas es lo quènto de may acabar.

Tothom sab que 'l misteri ha cubert aquest assumptio, y que 's espanyols estém molt lluny d'haber-ne pogut treure l'aygua clara.

Donchs be, ara 's deya que 'l senyor Capriles, tinent de navio y governador d'aquella isla y sobre 'l qual tants comentariss s'han fet sobre sa conducta en Ysp devant dels alemanys, anava a demanar son retiro pera que una vegada no estés subjecte a la ordenansa militar, explicaria net y pelat als espanyols, tot lo succehit devant de la capital de las Carolinas entre 'ls barcos d'Espanya y 'l d'Alemanya.

Y vetaquí que arriba a Madrid lo senyor Capriles.

Y de per es cridat confidencialment per la reyna regenta.

Y ara ja hi ha qui s'empenya en dir que 'l senyor Capriles no parlará.

Y vetaquí 'l quènto acabat, que ha plogut molt, lo pis es bastant humit, y ab una petita relliscada... ¡¡va caure!!

Al Circo fan unas funcions en que 'ls artistas se tiran d'alturas considerables y saltan d'una manera que deixan aturid al públich.

Molts cops semblan en Romero Robledo saltant de partit en partit polítich.

Un gran bombo han tocat certs periódichs perque la senyora Regenta d'Espanya ha donat itil pessetas pera fer un altar a Gracia a una de moltras mares que té Deu: la dels Dolors.

No n'hi ha pas per tan de bombo.

En primer lloch, mil pessetas es la cinquantava part de son sou diari, ó mes ben dit; si un jornalier dels que guanyan dotze rals diaris dongués dos quartos a un pobre, donaria mes grossa part de son salari que la Regenta afluixant mil pessetas.

Y no obstant, cap diari parla de si un obrer dona dos quartos a un pobre.

Y segons y principal, los dos quartos donats a un pobre aliviarían algo, y las mil pessetas de D. Cristina son no mes que per honrar un tros de lуста.

¡Poden significar menos y estar mes mal empleadas!

Romeuhenchs y canovins amenassan treures al sol los draps asquerosos si 'ls uns no acaban de tirar en cara dels altres certas menudencias.

Animo, animo.

¡No tora poch bonich que uns per altres arribessen a dir alguna veritat!

Lo próxim dimecres, dia 24, se celebrará en lo Teatro del Olimpo una funció a benefici de nostre colaborador Quim Roig.

Se representará la divertida humorada cómica y lírica en un acte, *Sebas al cap*; l'aplaudit juguet en un acte, *Seny home*; l'entremés *Un dia de pega* (estreno); y lo disbarat cómic y líric, en un acte, lletra del beneficiat y música dels millors mestres d'Europa (aixís ho diu lo programa), concertat per lo professor don Santiago Caellas, titulat *La Canó de las Conquistas*. Acabará la funció ab un *ball de societat*.

Per lo divertit del programa y per las simpatias de que gosa lo beneficiat, li augurém un ple complert.

Al entrar ahir en máquina lo nostre número faltavan pocas horas pera efectuar-se, en lo Teatro Ribas, la *Vetllada Socialista Artístich-Literaria*, organizada per varios anarquistas de aquesta ciutat y de las poblacions dels voltants, en conmemoració del XV aniversari de la proclamació de la *Commune* de París.

En vista del gran entusiasme que regnava per tots los centros, particularment obrers, nos prometém uns grans resultats, a lo que haurá contribuít no poch lo programa, que per la seva importancia copiem a continuació:

PRIMERA PART

1.ª SINFONIA, per la orquesta.

2.ª EL ARRIANO DE SAN GIL, drama en un acte de D. Pere Marquina, desempenyat per la companyia del senyor Riquarts.

3.ª Discurs d'apertura.

4.ª LOS PISCARDOS, barcauó a veus solas, de Clavé, per las societats corals «La Perla» de Barcelona y «La Barretinense» de Las Cortes de Sarriá.

5.ª E MORA, romana de Donizetti, per lo barítono Sr. Concilleno, acompanyada al piano per lo Sr. Sadorri.

6.ª Lectura de un treball sobre 'l tema: *Consideraciones generales sobre la Commune de París*.

7.ª Fantasia sobre motius de MARINER, de Arrieta; y

8.ª MISCELANEA sobre motius espanyols, de Tárrega; per lo concertista de guitarra Sr. Tárrega.

SEGONA PART

- 1. La Muta de Portici, sinfonia d'Auber, per la orquestra.
- 2. La Reactiva, cantat per la societat coral humorística «La Banyia» de Gracia.
- 3. Lectura de un treball sobre l' tema L' esclau del segle XIX.
- 4. Qui tu? marinera, de Tito Mateu, per la senyora Muià, acompanyada al piano per la Sr. Sadurn.
- 5. Pe' s' Jove la vella se vey, coro à veus solas, de Clavé, per la societat coral «La Parlas» y «La Barretinense».
- 6. Lectura de un treball sobre l' tema: Activitat de los Trabajadores respecto de la politica. Actividad de los politicos respecto de los Trabajadores.
- 7. a) GENTILIANO TALL, sinfonia; y b) Aires Nacionales, fantasia, per los concertistas de bandurria y guitarra, Sr. Terrax y Racamora.

TERCERA PART

- 1. Las Naciones, per la societat coral humorística «La Banyia».
- 2. La Mia Bandiera, romansa de Rotoli, per lo baritone Sr. Conallano, acompanyada al piano per lo senyor Sadurn.
- 3. Lectura de La Revolució, poema català en tres cantos.
- 4. Cançó de Març, melodia de Sadurn, per la senyora Muià, ab acompanyament de piano.
- 5. a) CARMEN MELIODA, de Verdi; y b) Motius del Cançó de Venecia, de Tàrraga, per lo concertista de guitarra Sr. Tàrraga.
- 5. Discurs de clausura.
- 7. La Maquinista, de Clavé, per las societats corals «La Parlas» y «La Barretinense» ab orquestra.

En lo pròxim número ne donarem compte.

EPIGRAMAS

De cent porchs una estufada feu en Quico al tender Roch, que deya de tal pillada.
—Van ferme una gran porcada!—
Y li va desfer, jo' yoch!

S' alba molt l' Antonino de qu' es pianista de fama, porque así tocó l' programa de tots los bella d' un onestino. Y un sonyor trempat y gros li digué tot competaxo:
—Quan mes gust nos dona l' piano es quan vosté toca... l' Jós.

Tan sola per derti molestias deya un senyor à n' en Triat: —Ser al temps d' laop v' l' dia per sentir paria à las beñas.—
A lo que l' altre digué:
—Donche cregui, senyor Colom, que lo 'm feig correch que hi son, sola senyor paria à vosté.

Lo fill gran del senyor Gil, que està en una merceria, es promide de la Maria y sempre li dona fil.

Lo fill del carnic! Ambró à la modista Mercè me la protegitx tan be, que li dona carn sens os.

J. STARANJA

La Roseta Tamarit qu' es creada ab en Climent, diu qu' ella y lo seu marit, tant de dia com de nit, forman un Ajuntament.

RUCH NAPRAY

S' estiman com dos germans la Pepe y l' herú del foró, puig que quan los veis no hi son ell li posa l' pa à las mans

No comprén tot tant la Rosa que son talent no té mida, sola apunta colli una cosa ja li entra desseguida.

EUDALT SALA

Duas comparsas de Carnaval, una sortida de una iglesia baix lo nom de Filles de Maria y l' altra d' un cassino pera anar à escampar la boya, van toparse al mitj del carrer en la Selva, poblet de prop de Reus, y van començar uns y altres ab tal funció de carnestoltes relli-

giosa y sense religió, que acabà ab la dispersió dels devots à tall de rosari de la aurora.
¡Bonas funcions al aire lliure!

EPI

Copiém de nostre apreciat colega El Republicano de Sallent:

«Diálogo que tuvo lugar en una de nuestras calles entre dos muchachos que forman parte de la Asociación de los Hijos de María.

—No lo sabes dijo la primera. Tengo una noticia si gu de interés para nosotros.

—Entráme de ella, respondió la segunda, y sin titubear, expusió lo siguiente:

—Acho de tener una entrevista con el reverendo A, y con toda aquella franqueza propia de su carácter, me ha dicho que si algun dia una de nosotras se hallase en estado interesante, que tiene un remedio que espontáneamente, sin perjuicio de lo más mínimo, cura, salvando à la enferma de las tristes consecuencias que podría reportarle.»

Se coneix que Sallent es la terra dels viatjes à Igualada y vice-versa, y ademés dels rectors partidaris de menjar cocas ensucradas.

EPI

En Nocolán ha passat revista als carcas de Catalunya, y s' diu que se n' ha tornat tan satisfet.

D' alguns seminaris sobre tot, diu que n' ha quedat tant content.

Los exercicis religiosos del fusell los feyan à la última perfecció.

EPI

En algunas capitals s' han donat los lladres à vestirse de capella pera fer de las sevas.

Y ab quina tranquilitat se mira aixó la Providencia!

Jo dels capellans, pendria una venjansa terrible d' aquestas malifetas.

Me vestiria de lladre pera dir la missa. Y esich segur que li lladres abaxiaran velas.

No podrian resistir tal perjudici.

EPI

Al seminari de B. de Joz han obligat los mestres d' aquell niu d' ensenyansa catòlica à que un deixable llegís ab la boca plena d' estopa per càstich, ademés d' altres barbaritats y un cop de pedra al cap, tint de fer lliit l' atropellat seminarista.

¡Massa poch!

¡Qui 's fa estudiar per salvatjes!
Aixó es propi de la carrera.»

EPI

Un galipso d' Avila s' ha venut tots los trastets piadosos d' algun valor pera poder viure mes cómodament ab sa benevta majordona.

Pero ¡vatus l' rei de la Sial! ara me l' emperan.

Y està clar, lo sabatassas; ¡ni tan siquiera va dir que habian robat la iglesia!

EPI

Un rector de Canarias dirigeix una carta indecent y grossera al arcaide d' un poble, y aquest (no l' poble, l' arcaide) la passa als tribunals y vetel aquí processat.

Inconvenients de no tenir gayre vergonya.

¡Y aixó que may n' ha gastat, que tindria de tenirla tota!

EPI

Escandol clerical à Palencia.

S' enterrava un fabricant de mantas nomenat Fernandez, à al rector va donarli la gana de no passar per dintre la ciutat l' enterro, com es costum, y anarsen pe 's aforas.

No volgent aixó 's interessats, va armarse grossa disputa, que per poch acaba à cops de creus.

No podent l' ensotnat sortirne ab la seva, deixà l' mort y s' retirà ab tot lo clero que l' acompanyava à son corral.

Hagués comenat per aquí la familia del difunt, y s' hauria estoviat rahons y quartos.

EPI

Los ensotnats se valen de tots los medis pera fer de las sevas, per indignes que sigan.

A Castellfollit de la Roca las han empresas contra La Tramontana, y no hi ha medi que no emplehin pera veure si la treuhen d' aquell poble.

Ara las han empresas contra l' venedor de nostre periòdich, y valentse de mil influencias han lograt del amo de la casa que habita que l' amenasi ab treurel al carrer si no deixa de vendre La Tramontana.

Per supost, que à pesar de tants esforços lo tret los ha sortit per la culata, y nostre periò-

dich será llegit à Castellfollit de la Roca à pesar de tots los burots negres que s' oposin.

Y ja que parlem de Castellfollit de la Roca. (No m' sabrien dir los ensotnats d' aquell poble, per que tenint à mitjas un canyar ab un pagés, los sotans han fet tallar totes las canyas y se las han quedadas contra la voluntat del altre mitjer?

Me sembla que aixó no es pas desitjar los bens de son prohisme.
Aixó es quedar-seis.

MUDANSA

Quen vaig anar à total ab la bot' estiu passat, à la total del mercat li varem compra' un perdal dintre d' una total gubia, y un botarro que passava ab la total que portava va matarlo ab molta rabia.

PERPET D' ESPLUGAS

ANAGRAMA

Explicava ahí en Total, que quan ell se casava ab la Tot de cu' total, una anell li comprava.

XARADA

La tot de cala dos quarto té un gran prima quart tercera, que té una veu tres primera y l' mortero molt m' cocada.

J. MORA

GEROGLIFICH

L I K
K T
1886
AA
X
T OOO T
ORRRA

A. SALABRY

SOLUCIONS

À LAS CANCIAS DEL NÚMERO PASAT
Gerooglifich: — Carrera mollats calaixos sicutis.

Tipografia LA ACADÉMICA, Ronda de la Universitat, 6, Barcelona

DE SALLENT À IGUALADA

Y VICE-VERSA

VIATJE MISTERIÓS

D' UN PASTOR Y UNA DONZELLA

Forma un bonich folletó de setze planas molt plenas de lletrà espessa y menuda, y va il·lustrat ab gran número de ben intencionats dibuixos.

Preu UN ral

Se ven en tots los kioskos de la Rambla y en las casas de nostres corresponals.

República de galvana
y liberal d' ocasió,
aquest home s' encomana
ais sants de sa devoció.

S' ajuntan sens mirar trevas,
si l' un tifa, l' altre gat;
per poder fer de las sevas
s' han buscat y s' han trobat.